Kruis houtje en Kistje van vader

Kistje als of er in die hout leven word

en dat kistje vliegt over de tafel en ploft op de grond

?????
?????
occult

kistje kan je heel goed

ja en nee

kruisje en houtje
kistje van overgrootvader

Ik ga mijn laten begraven in het kistje op tafel

hehe

magier??

Kist en dood hebben geen beteekenis voor u als mensch, wèl uw gevoelsleven, dat een graad te vertegenwoordigen heeft. Wie den dood kent, bezit kunst, en zoo iemand vaart niet uit op een wankel schip dat moet vergaan, hij is bestand tegen de bruischende kracht van de inspiratie.
Wanneer deze graden scheppen zijn ze onsterfelijk. Al die andere kunst glijdt het bekende graf in. De góden in de kunst zijn éénlingen, ze werden door een hoogere macht opgetrokken en van het eigen bestaan ontworteld, opdat de geest zich kon verheffen.

Eerst werden de gegevens weer door het kruis(in de kist innerlijke bloed van de mens hoofd)

ontvangen en
daarna kwam Alcar door, die de aanwezigen aldus toesprak:.
„Hier ben ik weer. Goeden avond, mü’n vrienden en vriendinnen, zusters en broeders. Ik wilde u vanavond spreken over Geloof, Hoop en Liefde.

in het(de) kistje een kruisje

De seance nam een aanvang. Eerst werden met kruis en bord vele boodschappen opgenomen; voor een ieder kwam er wat en velen kwamen weer in contact met familieleden en vrienden, die zij tijdelijk verloren hadden. Zoo werd men gesterkt, geestelijk gesterkt en was gelukkig, omdat men met zijn dierbaren in contact kwam. Wat was het mooi!
Toen dit gedeelte van de seance afgeloopen was, kwam er een oogenblik van rust, waarna Alcar hem in trance bracht en met zijn heldere stem de volgende woorden tot de aanwezigen richtte:

helderziend en helderhorend is op
honderd procent. En zo is het! Géén gedachte is er fout! Onfeilbaar kreeg hij en kregen ze daar hun gegevens door, dat gekke kruis en bord, ziet Jeus thans, kan je wonderen vertellen, doch dat heeft hij niet nodig om zijn contact te beleven, hij krijgt het van meester Alcar. Is dit telepathie? Het nuchtere spiritualisme is in de stad ’n vervloekt iets, reeds lang door

buigen en vanzelf sprekend ook het Westersche

gevoelsleven. En u bent nu nog gesplitst ook, wat het Oosten niet kent en waarvan het den hinder niet heeft. En toch bereikt het Oosten zoo weinig. Wat wil nu het Westersche kind tot stand brengen? Niets, of deze man en vrouw zijn in onze handen en bezitten het gevoel ervoor.
Voor de planchette is het wel weer iets anders, iets eenvoudiger, omdat hiervoor twee menschen aanzitten. Ook voor het kruis is dat mogelijk, vaak zitten menschen met z’n tweeën aan, om evenwel toch dezelfde narigheid te moeten beleven als met z’n vieren gekend en beleefd is. De planchette brengt u in een

geheel andere gevoelstoestand. Met kruis en bord kunt u alles wat gespeld wordt volgen, de letters liggen voor u. De planchette maakt het kijken onmogelijk, de aanzittenden kunnen niet onder de planchette zien om vast te stellen hoe het potlood schrijft. Dat denken ze tenminste. U ziet nu niets, maar u voelt des te scherper. En ook dat voelen is alweer levensgevaarlijk. De goede media schakelen zichzelf ook hiervoor volkomen uit. Doch dit is al net zoo moeilijk als voor het kruis en bord. De meeste menschen schrijven ook nu zélf! Zooals het kruis de letters aantikt, voelt de planchette het schrijven. Zij wordt bestuurd door de menschelijke concentratie. Het is meestal het wringen in den gewenschte toestand, zooals u uw H, uw E en de daaropvolgende T samenvoegt om Het te krijgen. Het lijkt zoo eenvoudig als wat, maar deze menschen zitten voor dezelfde moeilijkheden van het eigen zélf, het ik-zijn, dat niet uitgeschakeld is. U behoeft niet neen te zeggen, wij kennen uw gedachten. Ik zei immers, hiervan heb ik een studie mogen maken. De meesters wilden, dat ik uw handelen en denken zou volgen, om u het waarachtige seanceeren te schenken. Onze wereld wil niets liever dan met u in contact treden, want hierdoor komt er een andere menschheid. Wij breken niets af, wij bouwen daarentegen op, uw en ons belang staat hierbij op het spel, een werk dat echter steeds en steeds weer door oningewijden wordt bezoedeld.

De planchette-schrijvers leeren hun schrijven vanzelf, de kruis en bord-aanzittenden behoeven niet te wringen, de letters zijn

zichtbaar. Zelfs al zoudt ge u blind-doeken, dan nogzijn uw eigen denken en voelen niet uitgeschakeld, ook al is nu uw vermogen om te helpen eenigzins gebroken, gesplitst. Planchette-schrijvers hebben geen hinder van duisternis, ze schrijven toch. Ziet u, schreven ze maar niet, want eerst dan kan een geest bezit nemen van hun leven.

Beide communicatie-mogelijkheden zijn te ontvangen door dezelfde krachten, in niets is er eenig verschil, het volkomen passief zijn is en blijft hetgeen bereikt moet worden of er wordt ons het halt toegeroepen.

Indien u tevreden bent met iets anders, met de inspiratie bij voorbeeld, is het mogelijk door u te schrijven en dan kunt ge zelfs heel mooie geestelijke lessen ontvangen. Maar nu moogt ge niet één vraag stellen of u bent reeds bezig uzelf weer te verwijderen. Bij dezen vorm van communicatie weet u van te voren wat u gegeven zal worden, deze gedachten vloeien door uw gevoelsleven heen. Nimmer kunt ge zeggen, dit is van Gene Zijde, want ons en uw leven smelten ineen, wij leven in u en werken thans door uw gevoelsleven. En daarbij komt, dat ge nimmer boven uw bewustzijn komt, want wij moeten ons aan uw leven aanpassen en door dezekrachten handelen, doch hooger gaan kan niet, want u zelf denkt en voelt. Dat is de inspiratie, die wij voor het schrijven toepassen. Het is mogelijk u allen in deze gaven op te trekken, maar toch is hier, als voor elke andere

gave, weer ontwikkeling voor nodig. Vele planchette-schrijvers ontvangen hun geestelijke lessen op deze wijze. Ook al willen zij gaarne laten voelen, dat ze er niets vanaf weten, ik zeg u, dat ze onwaarheid spreken, omdat, indien ze waarlijk uitgeschakeld zijn, Gene Zijde door hen geestelijke wonderen tot stand zou kunnen brengen. Ik vraag u, waar leven deze bovennatuurlijke wezens? Met mij zult ge hun zeggen: weest tevreden met wat God u geschonken heeft. Maakt het niet nog mooier dan het reeds is, weest blij, dat ge zoover gekomen zijt, maar aanvaardt dat dat andere, het hoogere, niet in uw bereik is. Dat vraagt weer heel iets anders, hiervoor hebt ge uzelf volkomen te verliezen. En de kruis- en bord-aanzittenden doen niets anders, ook

priester in egypte tempel sfeer naar 2 3